OPRACOWANIE EKOFIZJOGRAFICZNE PODSTAWOWE DLA TERENÓW WŁĄCZONYCH DO DOTYCHCZASOWEGO OBSZARU MIASTA OPOLA

MAPA SIEDLISK I WARTOŚCI PRZYRODNICZYCH

Skala 1: 20 000

0 200 400 600 800 1000 m

N

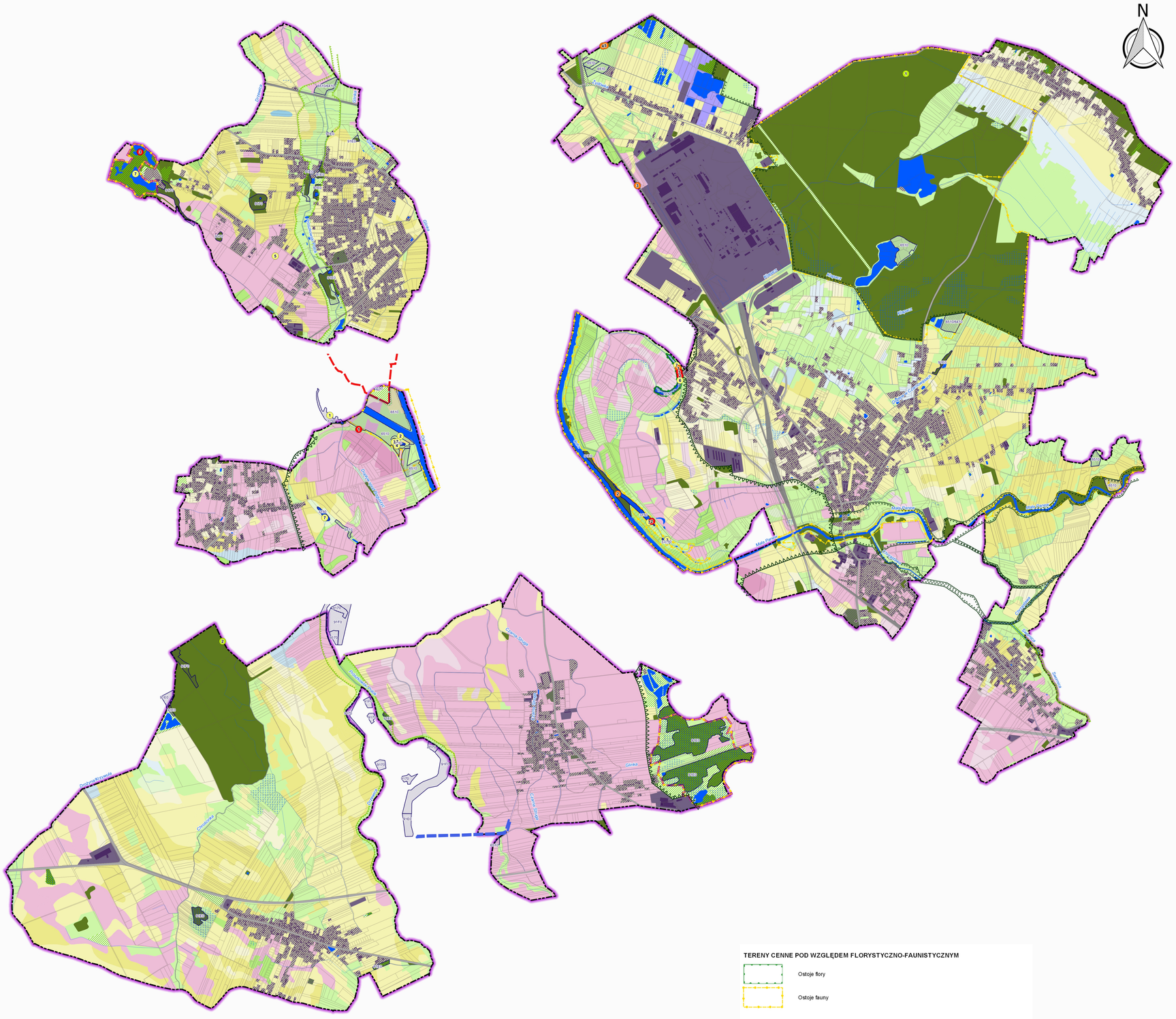

OZNACZENIE	TYPY SIEDLISK I ICH CHARAKTERYSTYKA	POWIĄZANIA Z INNYMI CECHAMI ŚRODOWISKA	OCENA PRZYDATNOŚCI ORAZ ZALECENIA DO PLANU
TYPY SIEDLISKOWE PRZESTRZENI ROLNICZEJ - KOMPLEKSY PRZYDATNOŚCI ROLNICZEJ GLEB			
1	Kompleks pszenny bardzo dobry [1] Obejmuje obszary o bardzo dobrych warunkach fizjograficznych dla rolnictwa, w obrębie których występują gleby o najlepszych właściwościach użytkowych, zasobne w składniki pokarmowe, o odczynie obojętnym, wyróżniające się dużą miąższością poziomu próchnicznego, dobrą strukturą, przewiewnością oraz przepuszczalnością połączoną z dużą zdolnością magazynowania wody. Gleby tego kompleksu łatwo nabywają i zachowują cechy wysokiej kultury, w związku z czym są względnie łatwe w uprawie.	Siedliska terenów płaskich w zasięgu aluwialnej doliny rzeki Odry z glebami w typie mad wykształconych z glin średnich pylastych oraz siedliska na utworach garbu górnokredowego z rędzinami właściwymi średnimi i ciężkimi powstałymi z margli. Na siedliskach utrzymuje się stale optymalny poziom wód gruntowych [średnio 1-2m ppt], tylko bardzo rzadko i przejściowo siedliska mogą być nadmiernie uwilgotnione lub przesuszone. W dolinie Odry mogą podlegać okresowym zalewom rzecznym i tutaj woda gruntowa ma duży wpływ na siedlisko. Poza doliną na warunki wodne ma wpływ duża pojemność wodna rędzin.	Kompleks obejmuje obszary o dużej przydatności rolniczej, na których występują gleby o najlepszych wartościach użytkowych i tym samym stosunkowo łatwe w uprawie. Wskazane jest utrzymanie obszarów w użytkowaniu rolnym. Ewentualne przeznaczanie pod inne formy użytkowania powinny uwzględniać ewentualną przyrodniczą wartość siedliska i/lub klasyfikację bonitacyjną gleb
2	Kompleks pszenny dobry [2] Obejmuje obszary o dobrych warunkach fizjograficznych, w obrębie których występują gleby o korzystnych właściwościach użytkowych, jednakże nieco mniej urodzajne od kompleksu pszennego bardzo dobrego. Żyzność jest nieco obniżona z różnych przyczyn, najczęściej: mniejsza miąższość poziomu próchnicznego, słabsza strukturalność gleby, większa zwięzłość i nieco cięższy skład mechaniczny, przepuszczalne podłoże, okresowe niedobory wody, eventualnie bardziej długotrwała zalewność okresowa. Gleby tego kompleksu są stosunkowo łatwe w uprawie, uzależnionej jednak od przebiegu pogody i poziomu agrotechniki.	Siedliska terenów płaskich lub nachylonych w zasięgu aluwialnych den dolinnych [głównie Odry] i starszych, piaszczysto-żwirowych tarasów akumulacyjnych z glebami w typie mad wykształconych z glin lekkich lub średnich podścielonych piaskami, wyjątkowo z glebami bielicowymi lub brunatnymi eutroficznymi. Ponadto siedliska na utworach garbu górnokredowego z rędzinami właściwymi powstałymi z margli i ich wietrzelin. Na siedliskach utrzymuje się zwykle optymalny poziom wód gruntowych [średnio 1-2m ppt lub głębiej] lub siedliska mogą być okresowo nadmiernie wilgotne co wynika z budowy gleb.tj. zalegania na różnych poziomach profilu słabo przepuszczalnych warstw.	W skład kompleksu wchodzą obszary o dużej przydatności rolniczej, obejmujące gleby o znacznych wartościach użytkowych lecz wymagające większych nakładów agrotechnicznych. Wskazane jest utrzymanie obszarów w użytkowaniu rolnym. Ewentualne przeznaczanie pod inne formy użytkowania powinny uwzględniać ewentualną przyrodniczą wartość siedliska i/lub klasyfikację bonitacyjną gleb
3	Kompleks pszenny wadliwy [3] Obejmuje obszary o glebach średnio zwięzłych i zwięzłych, które nie są zdolne do magazynowania większych ilości wody i w pewnych okresach wykazują jej niedobór. Należą tu gleby zwięzłe płytkie [o stosunkowo ciężkim składzie mechanicznym] zalegające na zbyt przepuszczalnym podłożu, co może powodować ich przesychanie w uboższych w wodę okresach, należą tu również gleby średnio zwięzłe i zwięzłe głębokie zlokalizowane na terenach narażonych na procesy erozyjne, względnie na erozję połączoną z nadmiernym odwodnieniem w okresie wegetacyjnym.	Siedliska wzniesień i ich silnie nachylonych zboczy na utworach garbu górnokredowego z rędzinami czarnoziemnymi ciężkimi podścielonymi wietrzelinami margli, ewentualnie siedliska starszych, piaszczysto-żwirowych tarasów akumulacyjnych z glebami w typie czarnych ziem wyługowanych powstałych z piasków gliniastych lekkich na piaskach i żwirach. Lokalnie również siedliska terenów płaskich aluwialnych den dolinnych z glebami w typie mad powstałych z glin średnich i ciężkich podścielonych piaskami luźnymi lub słabo gliniastymi. Są to obszary okresowo za suche o zwykle głębokim poziomie wód gruntowych [najczęściej poniżej 2m ppt, lokalnie płycej], tym samym woda gruntowa słabo oddziałuje na siedlisko, które uzależnione jest głównie od opadów.	W skład kompleksu wchodzą obszary o średniej przydatności rolniczej, dla których zalecane jest utrzymanie użytkowania rolnego. Ewentualne przeznaczanie pod inne formy użytkowania powinny uwzględniać przyrodniczą wartość siedliska i/lub klasyfikację bonitacyjną gleb.
4	Kompleks żytni bardzo dobry [4] (pszenno-żytni) Są to siedliska, w których skład wchodzą najlepsze gleby lekkie wytworzone najczęściej z piasków gliniastych zalegających na zwięźlejszych podłożach. Mają dobrze wykształcony poziom próchniczny, dobrą strukturę oraz właściwe stosunki wodne. Przydatność rolnicza tego kompleksu jest bardzo elastyczna. W warunkach dobrego nawożenia i prawidłowej uprawy gleby utrzymuje cechy wysokiej kultury rolnej, zbliżonej do kompleksów pszennych.	Siedliska terenów płaskich lub obniżeń w zasięgu aluwialnych den dolinnych [małych rzek i cieków] oraz starszych, piaszczysto-żwirowych tarasów akumulacyjnych z glebami w typie mad powstałych z piasków gliniastych lekkich lub mocnych podścielonych piaskami lub żwirami, wyjątkowo siedliska różnie nachylonych zboczy na utworach garbu górnokredowego, z glebami w postaci czarnych ziem typowych lub wyługowanych powstałych z piasków gliniastych lekkich lub mocnych [marglistych] podścielonych zwykle glinami lekkimi wyjątkowo iłami. Na siedliskach utrzymuje się stale optymalny poziom wód gruntowych [średnio 1-2m ppt, lokalnie głębiej], tylko bardzo rzadko i przejściowo siedliska mogą być nadmiernie uwilgotnione lub przesuszone.	Kompleks obejmuje obszary o dużej przydatności rolniczej, o elastycznych lecz zwykle znacznych wartościach użytkowych, łatwych do poprawy przy odpowiednich zabiegach agrotechnicznych. Wskazane jest utrzymanie obszarów w użytkowaniu rolnym. Ewentualne przeznaczanie pod inne formy użytkowania powinny uwzględniać przyrodniczą wartość siedliska i/lub klasyfikację bonitacyjną gleb
5	Kompleks żytni dobry [5] Obejmuje tereny, w obrębie których gleby wyróżniają się lżejszym składem mechanicznym i mniejszą urodzajnością od zaliczanych do kompleksu żytniego bardzo dobrego. Wykazują one znaczną wrażliwość na suszę w różnych okresach sezonu wegetacyjnego i mniejszą zawartość składników pokarmowych dla roślin, najczęściej są głęboko wyługowane i zakwaszone. Wartość użytkowa jest w dużym stopniu uzależniona od ilości i rozkładu opadów atmosferycznych.	Siedliska terenów o różnym stopniu nachylenia w obrębie aluwialnych den dolinnych z glebami w typie mad, a także siedliska starszych tarasów akumulacyjnych, ewentualnie fluwioglacjalnych - piaszczysto-żwirowych wysoczyzn, z glebami brunatnymi eutroficznymi i dystroficznymi, czarnymi ziemiami i glebami bielicowymi. Wszystkie gleby powstały z piasków gliniastych lekkich podścielonych utworami przepuszczalnymi. tj. różnoziarnistymi piaskami i żwirami, wyjątkowo tylko glinami. Siedliska odznaczają się albo optymalnym poziomem wody gruntowej [1-2m ppt lokalnie płycej] lub też są okresowo nadmiernie suche [poniżej 2m ppt], zwłaszcza gleby bielicowe i brunatne wyługowane.	W skład kompleksu wchodzą obszary o średniej przydatności rolniczej, stosunkowo łatwe do uprawy lecz wymagający stosowania dużych dawek nawozów organicznych dla podniesienia plonów. Zalecane jest utrzymanie użytkowania rolnego. Ewentualne przeznaczanie pod inne formy użytkowania powinny uwzględniać przyrodniczą wartość siedliska i/lub klasyfikację bonitacyjną gleb.
6	Kompleks żytni słaby [6] Do tego kompleksu zalicza się obszary o glebach stosunkowo ubogich w składniki pokarmowe. lekkie, występujące na zbyt przepuszczalnych podłożach piaszczystych lub żwirowych. Siedliska są zatem nadmiernie przepuszczalne i słabo zatrzymują wodę, dlatego są okresowo lub trwale zbyt suche. Składniki nie wykorzystane przez rośliny są bardzo szybko wymywane z gleby. W kompleksie tym największą rolę odgrywają warunki klimatyczne i przebieg pogody, a zwłaszcza ilość i rozkład opadów atmosferycznych.	Siedliska terenów o różnym stopniu nachylenia [w tym płaskich, wzniesień i ich zboczy] w zasięgu występowania jednostek morfologicznych zbudowanych z utworów piaszczysto-żwirowych, tj. starszych tarasów akumulacyjnych, wodno-lodowcowych wysoczyzn z glebami w typie gleb brunatnych eutroficznych oraz z glebami bielicowymi, wyjątkowo tylko z madami. Gleby powstały z piasków słabo gliniastych oraz piasków gliniastych lekkich i podściełane są utworami przepuszczalnymi piaskami luźnymi i żwirami piaszczystymi. Są to siedliska okresowo za suche o zwykle głębokim poziomie wód gruntowych [2m ppt i głębiej], tym samym woda gruntowa nie wywiera wpływu lub bardzo słabo oddziałuje na siedlisko.	Jest to kompleks o niskiej przydatności rolniczej, dla którego nadanie odpowiednich cech kultury rolnej jest bardzo trudne. Możliwe jest jeszcze utrzymanie użytkowania rolnego lub eventualnie przeznaczanie pod inne formy użytkowania przy uwzględnieniu ewentualnej przyrodniczej wartości siedliska.
7	Kompleks żytni bardzo słaby (żytnio-lubinowy) [7] W skład kompleksu wchodzą gleby zwykle zbyt suche i jałowe dla użytkowania rolniczego. Bardzo silna zależność upraw od ilości i rozkładu opadów atmosferycznych. Nawożenie tylko nieznacznie może wpłynąć na wzrost plonów.	Siedliska terenów płaskich plejstoceńskiego tarasu piaszczysto-żwirowego, z glebami w typie brunatnym, powstałych z piasków słabogliniastych podściełonych piaskami luźnymi. Są to siedliska suche, o głębokim poziomie wód gruntowych [2m ppt i głębiej]	Jest to kompleks o niskiej przydatności rolniczej , dla którego nadanie odpowiednich cech kultury rolnej jest bardzo trudne. Możliwe jest jeszcze utrzymanie użytkowania rolnego lub ewentualne przeznaczanie pod inne formy użytkowania
8	Kompleks zbożowo-pastewny mocny [8] W skład kompleksu wchodzą obszary o glebach średnio zwięzłych i ciężkich, długo nadmiernie uwilgotnione w okresach wegetacyjnych. Są to z natury przeważnie gleby zasobne w składniki pokarmowe i potencjalnie żyzne, ale łatwo ulegają zagrożeniu na skutek długotrwałych opadów atmosferycznych. Wartość użytkowa kompleksu ulega istotnemu obniżeniu w okresach mokrych, wyższa jest natomiast w okresach suchych. Kompleks wymaga zwykle regulowania stosunków wodnych.	Siedliska terenów płaskich, zagłębień lub wyjątkowo łagodnych zboczy w zasięgu starszych, piaszczysto-żwirowych tarasów akumulacyjnych, na utworach garbu górnokredowego. wyjątkowo aluwialnych den dolinnych, z glebami w typie czarnych ziem powstałych z glin słabo gliniastych i glin lekkich, podścielonych utworami trudno przepuszczalnymi. tj. iłami. wyjątkowo piaskami słabo gliniastymi. Siedliska są okresowo podmokłe i znajdują się w zasięgu okresowego oddziaływania wysokich wód gruntowych, z dużymi wahaniami zwierciadła tych wód oraz narażone są na stagnowanie wody przy powierzchni gruntu po opadach.	Jest to kompleks o średniej przydatności rolniczej, dla którego zalecane jest utrzymanie użytkowania rolnego. Ewentualnie przeznaczanie pod inne formy użytkowania powinny uwzględniać przyrodniczą wartość siedliska i/lub klasyfikację bonitacyjną gleb.
9	Kompleks zbożowo-pastewny słaby [9] W skład kompleksu wchodzą obszary o glebach lekkich wytworzonych z piasków, narażone na okresowe silne uwilgotnienie [przeważnie wiosną] związane z położeniem i opadami. Ze względu na luźny skład mechaniczny gleby nie utrzymują nadmiaru wilgoci i okresowo mogą wykazywać niedobory wody. Regulacja stosunków wodnych jest trudna.	Siedliska terenów płaskich i słabo nachylonych w obrębie piaszczysto-żwirowego tarasu, z glebami w typie czarnych ziem zbudowanych z piasków gliniastych lekkich podściełonych utworami przepuszczalnymi. tj. piaskami luźnymi. Siedliska znajdują się w zasięgu okresowego oddziaływania wód gruntowych - gleby okresowo podmokłe, lecz nie są zdolne do utrzymywania wilgoci.	Jest to kompleks o niskiej przydatności rolniczej, dla którego nadanie odpowiednich cech kultury rolnej jest bardzo trudne. Możliwe jest jeszcze utrzymanie użytkowania rolnego lub ewentualnie przeznaczanie pod inne formy użytkowania.
1z	Kompleks użytków zielonych bardzo dobrych i dobrych [1z] W skład kompleksu wchodzą przede wszystkim łąki i pastwiska na glebach zasobnych w próchnicę i we wszystkie składniki pokarmowe roślin, posiadające dobrą strukturę, korzystną przewiewność, przepuszczalność oraz korzystne stosunki wodne. Siedliska są łatwo dostępne do użytkowania, a warunki ich występowania pozwalają na regulowanie stosunków wodnych. Nadają się na łąki wielokośne [co najmniej dwukośne].	Siedliska płaskich aluwialnych den dolinnych, z glebami w typie mad wykształconych z różnoziarnistych glin podściełonych różnymi piaskami, żwirami piaszczystymi, iłami oraz pyłami, ewentualnie są to siedliska utworów gliniastych i piaszczystych garbu górnokredowego z glebami w postaci czarnych ziem reprezentowanych przez gliny ciężkie na piaskach słabo gliniastych. Na siedliskach utrzymuje się stale optymalny poziom wód gruntowych. W dolinach mogą podlegać okresowym zalewom rzecznym.	Jest to kompleks o dużej przydatności użytkowej, dla którego wskazane jest utrzymanie w systemie trwałych użytków zielonych, z zakazem zajmowania łąk na rzecz gruntów ornych i z ewentualnym przywracaniem użytków zielonych w przypadku obecnego zajęcia siedlisk przez grunty orne, zwłaszcza w strefie międzywala Odry.
2z	Kompleks użytków zielonych średnich [2z] W skład kompleksu wchodzą łąki i pastwiska na glebach mających gorsze [jednakże jeszcze stosunkowo dobre] właściwości fizyczne i chemiczne lub gorsze warunki fizjograficzne od kompleksu użytków zielonych bardzo dobrych i dobrych. Najczęściej stosunki wodne nie są w pełni uregulowane są albo okresowo za suche lub też okresowo nadmiernie wilgotne. Są to kompleksy odpowiednie dla łąk przeważnie dwukośnych, zwykle dogodne w uprawie o ewentualnie utrudnionym użytkowaniu ze względu na uwarunkowania lokalne.	Siedliska aluwialnych lub aluwialno-deluwialnych den dolinnych, w mniejszym stopniu starszych, piaszczysto-żwirowych tarasów akumulacyjnych, z przewagą gleb w typie mad wytworzonych z różnych utworów gliniastych podściełonych piaskami, żwirami, iłami bądź pyłami. Lokalnie występują gleby w typie czarnych ziem powstałych z piasków gliniastych lekkich na piaskach luźnych i słabo gliniastych na piaskach luźnych. Na siedliskach najczęściej kształtuje się optymalny poziom wód gruntowych z możliwością znacznych wahań tych wód. W dolinach mogą podlegać okresowym zalewom rzecznym. Rzeźba terenu zwykle płaska jednak z możliwością występowania lokalnych zagłębień, korzeni, krzaków, kamieni itp.	Jest to kompleks o średniej przydatności użytkowej, dla którego wskazane jest utrzymanie w systemie trwałych użytków zielonych, z zakazem zajmowania łąk na rzecz gruntów ornych i z ewentualnym przywróceniem użytków zielonych w przypadku obecnego zajęcia siedlisk przez grunty orne, zwłaszcza w strefie międzywala Odry.
3z	Kompleks użytków zielonych słabych i bardzo słabych [3z] Obejmuje użytki zielone występujące albo na glebach o luźnym składzie granulometrycznym, słabo próchnicze i mało zasobne w składniki pokarmowe, podatne na przesuszenie, ewentualnie na glebach wykazujących wysoki stopień oglejenia świadczący o stale wysokim poziomie wód gruntowych. lub podlegających zalewom rzecznym z utrudnionym odpływem. Wartość użytkowa jest obniżona ze względu na np.: podmokły charakter, zakrzewienia, zagłębienia, utrudnioną dostępność. Nadają się najczęściej na łąki jednokośne.	Siedliska aluwialnych den dolinnych z dominacją gleb w typie mad właściwych, wykształconych z glin średnich i glin średnich pylastych na piaskach lub żwirach, wyjątkowo także gleb w postaci czarnych ziem wykształconych z piasków słabo gliniastych. Warunki wodne są zróżnicowane, od okresowo bądź stale nadmiernie podmokłych [z możliwością występowania wody na powierzchni terenu], przy udziale dużych wahań wody gruntowej, do okresowo za suchych. Woda gruntowa wywiera zwykle bardzo silny wpływ na siedlisko. Rzeźba terenu jest zwykle nierówna, mogą występować lokalne zagłębienia, zakrzaczenia, kamienie, większy jest udział kęp turzyc i traw.	Jest to kompleks o małej i bardzo małej przydatności użytkowej, dla którego zalecane jest utrzymanie w systemie trwałych użytków zielonych. Ewentualne przeznaczanie pod inne formy użytkowania powinny uwzględniać przyrodniczą wartość siedliska.
TERENY ZANTROPOGENIZOWANE			
	1.Tereny zdewastowane - trwale zainwestowane, do których zaliczono: Tereny intensywnie zainwestowane, w skład których wchodzą obszary różnych form zabudowy. Tereny posiadają wyjątkowo niewielką wartość dla kształtowania zieleni miejskiej - urządzonej Tereny zainwestowane o zabudowie luźnej, głównie jednorodzinnej, odznaczające się różnym stopniem przekształcenia siedlisk naturalnych, posiadające pewną wartość użytkową dla upraw działkowych i ogrodowych Tereny stanowiące obszary o dużym udziale zieleni urządzonej, parki, cmentarze, ogródki działkowe	Wszystkie obszary odznaczają się znaczną dewastacją i degradacją środowiska przyrodniczego w zakresie wszystkich jego komponentów. Zmiany środowiskowe są nieodwracalne, bardzo niski jest potencjał regeneracyjny, dewastacja spowodowała przerwanie naturalnych powiązań funkcjonalno-przestrzennych między poszczególnymi komponentami.	Brak przeciwwskazań dla różnych form zainwestowania, zwłaszcza dla kształtowania zabudowy, ze względu na brak lub niewielką wartość dla rolnictwa oraz małą wartość przyrodniczą. Na terenach zabudowanych konieczne wprowadzenie enklaw przyrodniczych rewitalizujących przestrzeń. Obszary zainwestowane należy odgradzać od terenów o większych walorach przyrodniczych. Wszelkie formy zainwestowania powinny uwzględniać zachowanie elementów zieleni wysokiej, przy czym należy uwzględnić możliwość dopuszczenia cięć pielęgnacyjnych i usuwania drzew, które zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub mienia w istniejących obiektach budowlanych i które zagrażają bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz kolejowego albo bezpieczeństwu żeglugi.
	2. Tereny zdewastowane odbudowujące potencjał przyrodniczy na drodze wtórnej sukcesji ekologicznej Obejmują obszary wcześniej całkowicie zdewastowane, a obecnie pozostawione poza sferą zorganizowanego rozwoju innych funkcji, głównie tereny wyrobisk poeksploatacyjnych	Siedliska, które po zaprzestaniu eksploatacji rozpoczęły odbudowę potencjału przyrodniczego i w obecnym stanie są ostojami flory i fauny oraz licznych siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie. Charakterystyczne są często bardzo wysokie walory przyrodnicze oraz bardzo intensywna odbudowa powiązań funkcjonalno-przestrzennych między poszczególnymi elementami środowiska.	Ewentualne przeznaczanie pod inne formy użytkowania powinny uwzględniać przyrodniczą wartość siedliska oraz potrzebę ochrony koncentracji chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt oraz chronionych siedlisk przyrodniczych.
	3. Tereny zdewastowane wtórnie zaadoptowane do rozwoju innych form działalności powodującej dalszą dewastację. Obejmują obszary wcześniej całkowicie zdewastowane, a obecnie wykorzystywane do innych form działalności, w szczególności składowania gruntów z wykopów.	Tereny całkowicie zmienionych warunków środowiska przyrodniczego bez możliwości naturalnej regeneracji. W perspektywie obszary przywrócone środowisku po rekultywacji. głównie polegającej na wykonaniu nasadzeń.	Pozostawienie do zakończenia procesów wtórnego zagospodarowania z konieczną pełną rekultywacją w kierunku wykonania zadrzewień.
	4. Główne rzeki i zbiorniki wodne Obszary zróżnicowanych pod względem genezy i struktury cieków i zbiorników wodnych, często o wysokich walorach przyrodniczych, zasilających tereny przyległe w wody gruntowe	Wody płynące charakteryzują się znacznym przekształceniem warunków środowiska przyrodniczego obejmującym dewastację koryt oraz zmiany właściwości fizyko-chemicznych i biologicznych wód. Często wody pozaklasowe, narażone na niekorzystne oddziaływanie z obszarów rolniczych i zabudowanych. Wody stojące charakteryzują się zróżnicowaną eutrofizacją. Najsilniej zdegradowane są naturalne zbiorniki wodne - starorzecza, mniej zdegradowane są wody w wyrobiskach. W wodach stojących występują liczne siedliska przyrodnicze podlegające ochronie oraz liczne gatunki roślin i zwierząt chronionych i rzadkich. Wszystkie wody mają bardzo duże znaczenie w okresie przelotów ptactwa wzdłuż korytarza ekologicznego o randze międzynarodowej doliny Odry, a także w okresie zimy.	Zachowanie i ograniczanie możliwości negatywnego wpływu w zakresie zrzutów ścieków (kanalizacja terenów przyległych), a także w zakresie zmian koryt, zasypywania zbiorników wodnych

TERENY CENNE POD WZGLĘDEM FLORYSTYCZNO-FAUNISTYCZNYM

- Ostoje flory
- Ostoje fauny

PROJEKTOWANE FORMY OCHRONY PRZYRODY

- Użytek ekologiczny
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy
- Pomnik przyrody

INNE CHRONIONE ELEMENTY PRZYRODNICZE

Korytarze ekologiczne

- Korytarz ekologiczny doliny Odry
- Korytarz ekologiczny doliny Małej Panwi, doliny Chrząstawy oraz Lasów Stobrawsko-Turawskich
- Korytarz ekologiczny doliny Prószkowskiego Potoku

Siedliska oraz stanowiska gatunków (numeracja zgodna z częścią tekstową opracowania):

- Stanowiska rzadkich gatunków roślin
- Stanowiska gatunków roślin objętych ochroną częściową
- Stanowiska gatunków roślin objętych ochroną ścisłą
- Stanowiska gatunków grzybów
- Siedliska przyrodnicze objęte ochroną (oznaczenia zgodne z typem siedliska)

OZNACZENIE	TYPY SIEDLISK I ICH CHARAKTERYSTYKA	POWIĄZANIA Z INNYMI CECHAMI ŚRODOWISKA	OCENA PRZYDATNOŚCI ORAZ ZALECENIA DO PLANU
SEDLISKA PRZYRODNICZE			
	Obszary z rzadkimi siedliskami wodno-błotnymi: Zespół „lili wodnych" (Nupharo-Nymphaeetum albae) oraz zespół z dominacją osoki aloesowatej (Hydrocharitetum morsus-ranae), wykształcone w obrębie starorzecza Odry.	Zbiorowiska wód stojących lub wolno płynących na stanowiskach naturalnych w starorzeczach, na stanowiskach antropogenicznych w kamieniołomach i żwirowniach. Często w otoczeniu inicjalnych lub zdegenerowanych form zadrzewień łęgowych oraz szuwarów.	Ochrona miejsc występowania oraz ochrona warunków przyrodniczych na terenach przyległych, dla których zmiany mogłyby skutkować degradacją siedliska, w szczególności zakaz przekształcania sieci hydrograficzn ej i zakłócania stosunków wodnych
	Siedliska leśne: Są to głównie lasy mieszane wilgotne, lasy wilgotne, lasy mieszane bagienne, lasy mieszane świeże, bory mieszane świeże oraz wilgotne. Lokalnie występują inne typy siedlisk leśnych. Część siedlisk nie stanowi lasów gospodarczych i są one bardzo zróżnicowane: lasy i zadrzewienia łęgowe, bory sosnowe, grądy, zadrzewienia zastępcze terenów antropogenicznych, w tym poeksploatacyjnych.	Występowanie poszczególnych siedlisk uwarunkowane jest lokalnymi warunkami, zwłaszcza glebowymi i wodnymi. tj. siedliska lasów i borów wilgotnych oraz niegospodarcze lasy łęgowe. występują przede wszystkim na terenach o wysokim zwierciadle wód gruntowych, lasy mieszane świeże i bory mieszane świeże oraz na glebach średnio zwięzłych i zwięzłych (zwykle gliniastych) o optymalnym poziomie wody gruntowej. Dominacja drzewostanów sosnowych w lasach gospodarczych jest w znacznym stopniu uwarunkowana gospodarką leśną, często więc nie wynika z naturalnych powiązań przyrodniczych.	Zakaz przeznaczania gruntów leśnych na cele nieleśne. Wskazane kształtowanie gospodarki leśnej na zasadach przyrodniczych, zgodnie z warunkami siedliskowymi

III. OZNACZENIA OGÓLNE

- Granica opracowania
- Główne ciągi komunikacji drogowej
- Główne ciągi komunikacji kolejowej
- Wody stojące
- Wody płynące
- Tereny podmokłe
- Wyrobiska poeksploatacyjne

KONSORCJUM ECO PLAN • GRUNT

Opracowanie:	*Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla terenów włączonych do dotychczasowego obszaru miasta Opola*			
Nazwa mapy tematycznej:	*Mapa siedlisk i wartości przyrodniczych*			
Opracowanie merytoryczne: *mgr Piotr Wołczecki* *mgr Sławomir Mroczko*	Opracowanie graficzne: *mgr Piotr Wołczecki*	Data opracowania: *2017 r.*	Skala: *1 : 20 000*	Mapa nr: **4**